

Svätý Hieronym Emiliani, zakladateľ rehoľnej spoločnosti (1486 - 1537)

Sv. Hieronym Emiliani (Miami) pochádzal z poprednej benátskej rodiny. Narodil sa roku 1486. Jeho otec bol senátorom Benátskej republiky.

V mladosti bol Hieronym dlhší čas vojacom. Roku 1511 sa dostal do nepriateľského zajatia. Tam v ponížení a útrapách väzenského života prekonal veľkú vnútornú zmenu: obnovil si vieru a naučil sa modliť. Zvláštnou zhodou okolností, v ktorej videl zásah Božieho milosrdenstva, podarilo sa mu dostať na slobodu. Za istý čas ešte vojenčil, ale bol rozhodnutý opustiť vojenskú službu a venovať sa chudobným, sirotám a chorým.

Roku 1519 prevzal starosť o deti svojho predčasne zomretého brata. Roku 1526 k nim pribudli deti iného nebohého brata. V tom čase sa už však rozhodol celkom slúžiť Bohu a núdznym. Jeho dom v Benátkach sa stal útulkom chudobných. Divy kresťanskej lásky preukázal Hieronym zvlášť v čase hladovej pohromy v rokoch 1528-1529. Zvláštnu starostlivosť venoval sirotám. Zbieral ich po uliciach, zhromažďoval vo svojom dome a staral sa o všetky ich potreby. S ich výchovou spájal vyučovanie katechizmu a primerané ručné práce. Napokon pre nich založil útulok sv. Bazila, ktorý sa stal jadrom jeho neskorších ústavov.

Roku 1529 sa pri opatrovaní chorých nakazil morom, ale s dôverou v Božiu pomoc sa nečakane uzdravil. Roku 1531 sa úradne zriekol svojho majetku v prospech osirotených detí svojich bratov a sám sa presťahoval do sirotinca, ktorý založil.

Povzbudený niektorými priateľmi a na pozvanie viacerých biskupov sa Hieronym roku 1532 vydal na okružnú "cestu dobročinnosti" po Benátsku a Lombardii. Vo viacerých mestách založil alebo lepšie usporiadal sirotince a domovy pre výchovu mravne narušených dievčat. Medzitým sa k nemu pripojili niekoľkí kňazi a iní obetaví spolupracovníci. Tak vznikla "Spoločnosť služobníkov chudobných" ("Compagnia dei servi dei poveri"). Formálne sa ustanovila roku 1534 v mestečku Somasca pri Bergame v Lombardii. V tomto mestečku bolo ústredné sídlo spoločnosti a podľa neho sa jej členovia volali somaskovia. Novú ustanovizeň potvrdil roku 1540 pápež Pavol III. pod menom "Somaská kongregácia rehoľných klerikov".

Medzitým Hieronym neúnavne pracoval a pomáhal, kde bolo treba. Na začiatku roku 1537 vypukol v Somaske mor. Hieronym sa dal celkom do služieb chorých ako deväť rokov predtým v Benátkach. Podobne ako kedysi v Benátkach, i teraz sa nakazil. No tentoraz sa neuzdravil. Zomrel 8. februára 1537.

Pochovali ho v somasckom kostole sv. Bartolomeja. Jeho hrob sa stal cieľom púťí a miestom mimoriadnych uzdravení. Pápež Benedikt XIV. vyhlásil Hieronyma Emilianiho za blahoslaveného a pápež Klement XIII. roku 1767 za svätého. Napokon pápež Pius XI. ho roku 1928 vyhlásil za patróna sirôt a opustenej mládeže.

Životopisy svätých sú spracované z knihy:

ONDRUŠ, R.: Blízki Bohu i ľuďom. Tatran Bratislava 1991.